

Chavez i el monarca espanyol

CONCULCACIONS (99)

El president de Venezuela Hugo Chàvez no és precisament un personatge que jo admiri. Al meu entendre té alguns aspectes positius com a personatge d'esquerres i reivindicador del món autòcton del nou continent, i que amb més o menys encert ha denunciat el genocidi castellanoespanyol infligit al nou continent. També em sembla una persona mancada de certa maduresa ideològica, estancat en una visió tancada, i excessivament primària.

La topada entre ell i el monarca espanyol crec que no deixa pas el rei en un lloc massa distant del president veneçolà i mostra una actitud prou estúpida i prepotent. Qui es creu que és ell per imposar el "*no te puedes callar!*". Els monarques espanyols històricament han estat personatges afins al més desbordat absolutisme. Aquesta jerarquia hauria de tenir clar que les seves intoleràncies no les pot exhibir més enllà de les seves fronteres. Si els espanyols estan acostumats i accepten aquests tractes, els que no són vassalls del reialme al·ludit, no han de suportar les seves impertinències. Es pensa encara que està al segle XVI o XVII on els seus antecessors dictaminaven sense cap escrúpol el destí i llibertats dels demés?

A més aquest rei es va permetre tutejar el president Chàvez, com si es tractés d'una figura irrellevant o d'un mosso de corda que en diríem a Barcelona. Així no es pot anar pel món, amb aquesta vanitat que es creu per damunt de tot i de tots, oblidant els mínims respectes deguts a qualsevol persona i més si la persona interpel·lada és el president d'un país que no és el seu.

Amb fets com el descrit, el personatge de "*Juan Carlos I*" ha mostrat la seva poca categoria que el qualifica com a inútil per a una responsabilitat diplomàtica. A la meua manera d'entendre el que ell hauria d'haver portat a terme és alguna frase que ajudés a restablir la serenitat a la disputa dialèctica entre "*J. L. Zapatero*" i el mateix Chàvez.

És en ocasions com aquesta que em priven de veure en el monarca espanyol una talla suficient per ocupar el lloc que representa i sempre m'ha sorprès que els espanyols se'n mostrin tan satisfets i orgullosos.

Pel que fa als catalans en tenim un altre exemple amb les declaracions que aquesta eminència va fer en relació a la llengua castellana, on amb el més gran desvergonyiment va deixar anar unes mentides inadmissibles i grolleres. La nostra desgràcia és que després dels 300 anys de la nostra submissió a personatges com ell, encara no hem estat capaços de fer-los fora del nostre país i almenys de moment hem d'aguantar tots els despotismes i imposicions que ens dediquen.

Potser ens cal fer us d'una energia més propera a la del president de "*Venezuela*" i despendre'ns d'unes

formes respectuoses fins a la covardia i passar a l'acció amb major valentia i decisió.

Reiterem una vegada més que el monarca espanyol pels catalans no és absolutament res i que no hem de tolerar la seva ingerència a casa nostra, ni d'ell ni del govern que ell representa amb tan poca fortuna.

Via fora!

Claudi Romeu, 13 de novembre del 07